

عنوان مقاله:

توانمندسازی مدیریت شهری در سکونتگاه های غیر رسمی با رویکرد شهر شهروند مدار

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا ملازاده - دانشجوی دکتری طراحی شهری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

اکبر عبدالله زاده طرف - استادیار گروه معماری و شهرسازی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

شهر در حیات مدنی از سه رکن اصلی شهروند، کالبد شهر و مدیریت شهری تشکیل می شود. شهروند و مدیریت شهری ماهیتی فاعلی دارند و کالبد شهر ماهیتی انفعالی، انسان بنا به مدنی الطبع بودن میل به شهروندی دارد و نیازمند حیات مدنی است و مدیریت شهری مکلف به سازماندهی و مدیریت کالبد شهر است. در شهر شهروند مدار، برای بهبود و توانمند سازی مدیریت امور شهری ضرورت مشارکت، همه بهره وران شامل دولت (شهرداری ها)، بخش خصوصی و نهادهای غیردولتی، مردم و شهروندان ایجاد می کند. این تحقیق با هدف اصلی توانمندسازی مدیریت شهری در سکونتگاه های غیر رسمی با رویکرد شهر شهروند مدار و با روش مروری سعی در تبیین مفهوم توانمند سازی با رویکرد مدیریت شهری شهروندگرا دارد. از این رو در ابتدا به بررسی مفاهیم مربوط به موضوع تحقیق و کاربست مدیریت شهری کارا در توانمندسازی پرداخته شد. توانمندسازی در این پژوهش را میتوان فرآیندی دانست که توانایی شخص را افزایش داده و به او کمک میکند تا بتواند تغییرات لازم را در محیط زندگی خویش ایجاد کند و در زمینه های موثر بر زندگی خویش اثر گذار باشد. براساس دیدگاه اسپریتزر شخص توانمند شده احساس معنی دار بودن، شایستگی، خود اثر بخشی داشته و ایمان دارد اعمال و فعالیت های او میتواند محیط زندگی اش را بهبود بخشد. یکی از اهداف اصلی رویکرد حکمروایی این است که ساکنان شهرها از یک شهروند انفعالی به یک شهروند فعال و مسئولیت پذیر تبدیل شوند. در واقع با ایجاد فضای رقابتی، شهروندان را به صورت سیستماتیک در مدیریت و اداره امور خود دخیل کرده تا اقدامات ضروری در جهت بهبود امور خویش را به انجام برسانند

کلمات کلیدی:

توانمندسازی، مدیریت شهری، سکونتگاه های غیر رسمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960817>

